

Sygn. akt: I C 646/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Dalkowska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2016 r. w G.

sprawy z powództwa (...) **Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego - subfunduszu KI 1 w W.**

przeciwko Z. G.

o zapłatę

I. Oddała powództwo

II. Kosztami procesu obciąża powoda i uznaje koszty sądowe za uiszczone w całości

Sygn. akt I C 646/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz KI 1 w W. wystąpił przeciwko Z. G. o zapłatę kwoty 18.872,92 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty 7.750,57 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 11.122,35 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zobowiązanie pozwanej wynika z umowy pożyczki zawartej w dniu 2.06.2008r. z (...) Bank S.A. W związku z naruszeniem przez pozwaną warunków spłaty uprzedni wierzyciel wypowiedział umowę i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu została nadana klauzula wykonalności. Następnie w dniu 22.04.2015r. powód nabył sporną wierzytelność.

(pozew k. 4 - 5)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa z uwagi na przedawnienie roszczenia wskazując dodatkowo, iż uprzedni wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, jednak postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 14.11.2011r. z uwagi na bezskuteczność. Ponadto zarzuciła, iż powód nie jest legitymowany czynnie w niniejszym postępowaniu, albowiem nie zawierała z nim żadnej umowy, a powód nie może korzystać z uprawnień wynikających z wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego i domagać się stwierdzonej tam wierzytelności.

(odpowiedź na pozew k. 36 – 37v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2008r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwaną Z. G. umowę pożyczki.

(okoliczność bezsporna)

Wobec braku realizacji postanowień umowy przez pozwaną uprzedni wierzyciel wypowiedział przedmiotową umowę, a następnie wystawił przeciwko niej bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Gdyni nadał klauzulę wykonalności. W oparciu o ten tytuł została wszczęta przeciwko pozwanej egzekucja, która została umorzona postanowieniem z dnia 14.11.2011r. z uwagi na jej bezskuteczność.

(dowód: zeznania pozwanej – płyta k. 60 – 00:03:15 – 00:07:19)

W dniu 22 kwietnia 2015r. w W. pomiędzy (...) Bank S.A. w W. (następca prawny (...) Bank S.A.) a powodem została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na mocy której powód nabył m.in. wierzytelność przysługującą w/w Bankowi w stosunku do pozwanej.

(okoliczność bezsporna: umowa przelewu k. 14 – 16, wyciąg k. 28)

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że dokumenty złożone do akt sprawy mają walor autentyczności, zaś fakt ich sporządzenia nie był kwestionowany przez żadną ze stron, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Ponadto sąd uznał również za wiarygodne zeznania pozwanej, albowiem zdaniem sądu pozwana zeznała w sposób szczerzy, rzeczowy i zgodnie z posiadaną wiedzą. Ponadto strona przeciwna nie kwestionowała w żaden sposób twierdzeń pozwanej.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się zapłaty od pozwanej kwoty 18.872,92 zł wraz z odsetkami szczegółowo określonymi w pozwie w związku z brakiem spłaty zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki zawartej w dniu 2.06.2008r. z uprzednim wierzycielem tj. (...) Bank S.A. Powództwo zostało zatem oparte na treści art. 509 k.c. w zw. z art. 720 § 1 k.c. w myśl którego przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W sprawie bezspornym było przy tym, iż pozwana zawarła umowę pożyczki z uprzednim wierzycielem tj. (...) Bank S.A., jak również, iż nie spłaciła zobowiązania w terminie. Ponadto przyznała również, iż został wystawiony przeciwko niej bankowy tytuł egzekucyjny w oparciu o który została wszczęta egzekucja. Pozwana zarzuciła jednak, iż roszczenie uległo przedawnieniu a powód nie jest legitymowany czynnie, gdyż nie może on wywodzić swojego roszczenia z faktu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego.

W pierwszej kolejności sąd zważył, iż wbrew twierdzeniom pozwanej powód nie wywodził swojego roszczenia z faktu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego a z umowy zawartej przez nią z G. Bank. S.A. (...) okoliczność, iż pozwana nie zawierała umowy z powodem nie oznacza, iż powód nie mógł nabyć spornej wierzytelności od podmiotu z którym pozwana zawierała taką umowę, czego jak wynika z jej zeznań i twierdzeń zawartych w odpowiedzi na pozew nie kwestionowała. Powyższe jest jednak niewystarczające do uwzględniania powództwa, albowiem w ocenie sądu doszło do przedawnienia roszczenia. Zaznaczyć należy, iż w sprawie znajdzie zastosowanie 3 letni termin przedawnienia, o jakim mowa w art. 118 k.c., albowiem sporna wierzytelność pozostawała w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank. Ponadto sąd wziął pod uwagę, iż zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia w którym roszczenie stało się wymagalne. Natomiast w myśl art. 123 pkt. 1 k.c. przerywa się on przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub

ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania oraz zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności twierdzenia pozwanej, których powód nie kwestionował w ocenie sądu nie ulega wątpliwości, iż choć bieg przedawnienia został przerwany przez nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a następnie przez wszczęcie egzekucji, to jednak od momentu umorzenia egzekucji z uwagi na jej bezskuteczność (14.11.2011r.) do dnia wniesienia pozwu w dniu 22 lutego 2016r. upłynęły ponad 4 lata. Podkreślić w tym miejscu należy, iż fakt sprzedaży wierzytelności nie ma wpływu na bieg terminu przedawnienia ani też na skuteczność czy możliwość sprzedaży wierzytelności. W konsekwencji data nabycia przez powoda wierzytelności jest bez znaczenia dla oceny biegu przedawnienia. Ponadto powód nie kwestionował, iż żądanie uległo przedawnieniu, ani też nie wskazał, aby nastąpiła inna okoliczność skutkująca przerwaniem czy zawieszeniem biegu przedawnienia. Podkreślić zaś należy, iż ciężar w tym zakresie w myśl art. 6 k.c. obciążał powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie I wyroku na podstawie art. 118 k.c. w zw. z art. 123 § 1 pkt. 1 k.c. oddalił powództwo jako nieuzasadnione. Na marginesie dodać należy, iż powód nie wykazał również wysokości żądania, w tym zwłaszcza sposobu i możliwości naliczania odsetek umownych.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążył nimi powoda jako stronę przegrywającą niniejszy spór uznając je za uiszczone w całości.

Na marginesie Sąd wskazuje, że w protokole papierowym rozprawy z dnia 20 czerwca 2016r na karcie 50 verte brak jest adnotacji o zamknięciu rozprawy, pomimo tego, że jak wynika z cyfrowego nagrania protokołu elektronicznego Przewodniczący zamknął rozprawę przed wydaniem postanowienia o odroczeniu ogłoszenia wyroku.